

عنوان مقاله:

نقدی بر دیدگاه ابن عربی در باب خلود عذاب اخروی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی و آموزش و پرورش (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مأده حیدرنژاد - دانش پژوه سطح ۳ حوزه علمیه خاوران ساری

عبدالرحمن باقرزاده لداری - استادیار دانشگاه مازندران؛ دانشکده الهیات و معارف اسلامی

عباس بخشنده بالی - استادیار دانشگاه مازندران؛ دانشکده الهیات و معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

یکی از مسائلی که در زمره بحث از معاد مورد توجه جدی اندیشمندان اسلامی قرار دارد مساله چگونگی کیفر و جزای الهی است کیفر پاره ای از گناهان در اسلام خلود و جاودانگی در دوزخ است، اما این که در نار خلود مستلزم عذاب دائم است و یا این که خلود با انقطاع عذاب نیز می تواند همراه باشد، مساله ای است که آراء مختلفی درباره آن اظهار شده است. ابن عربی برخلاف متشرعان و عامه ی اهل دیانت معتقد است که عذاب دوزخیان ابدی نیست و اجل مسمی و مدت معین دارد و پس از سپری شدن این مدت دوزخیان از نعیمی که متفاوت با نعیم بهشتیان است بهره مند می شوند، بدین صورت که طبیعت ناریه پیدا می کنند دیگر احساس رنج و عذاب نمی کنند. روش نگارنده در این پژوهش به صورت مطالعات کتابخانه ای بوده و به شیوه توصیفی - تحلیلی، اطلاعات و داده جمع آوری شده است در این مجموعه به این نکته پرداخته می شود که عذاب خلود کنندگان در جهنم قطع می گردد. و عذاب از آن ها برداشته می شود. باتوجه به نظر ابن عربی که معتقد است عذاب از مخلصین در نارمنقطع می گردد اما علامه نظر مخالف دارد و بر این اعتقاد است که عذاب برای آنها دائمی است و فصل و جدایی از عذاب برای آنها نیست.

کلمات کلیدی:

ابن عرب، علامه طباطبایی، قرآن کریم، خلود، عذاب اخروی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/900335>

